

РЕШЕНИЕ

№ 5075

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2906** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.166, ал.2 ДОПК.

Сдружение "Асоциация на млекопреработвателите в България", ЕИК:[ЕИК], [населено място], представлявано от Председателя на УС- Д. З., чрез адв. И. Р., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-1500/7#3 от 17.02.2022 г., издаден от заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с който на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 1 340 233,36 лв., представляващо сбор от извършените междинни и окончателни плащания по промоционалната програма „Качествено европейско сирене“ по сключен договор за финансово подпомагане № 14 от 18.09.2015г.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ. Твърди се, че изложените в него мотиви за издаване са неверни, недоказани и не са годни правни основания да бъде ангажирана финансова отговорност на сдружението. Изтъква се, че сдружението не извлича и не може да извлече каквато и да е облага от предоставените му средства от ДФЗ и от ЕС, предвид това, че е Ю. и извършва и отчита действията си по тази програма в частта на баланса си за нестопанска дейност, за която не формира печалба. Освен това преди и по време на реализацията на програмата са извършени множество проверки от ДФЗ и ЕК, които констатирани, че са спазени изискванията на регламентите и на националното законодателство. Не била спазена и процедурата по издаване на акта, вследствие на което е нарушено правото на защита на сдружението в хода на административното производство. Сочи се, че АУПДВ е нищожен в частта, в

която е отказана финансова помощ по заявки за плащане. Моли съда да отмени като изцяло незаконосъобразен и необоснован процесния АУПДВ, както и да се прогласи за нищожен този акт, в частта му, с който се отказва на сдружението финансова помощ по заявки за плащане № 301014141216/14.12.2016 г. в размер на 64575,92 лв., № 212014230217/23.02.2017 г. в размер на 638 258,74 лв. и № 222014310517/31.05.2017 г. в размер на 0,00 лв., поради липса на форма, липса на мотиви и поради недопустимото му постановяване в съвсем различно производство-производство по установяване на публично държавно вземане или да бъде отменен в тази му част като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспорвания акт като недопустимо издаден, след 18 месечния срок по чл.154, §1 от Регламент №1306 от 2013 г. на Европейския парламент и Съвета, който започнал да тече с узнаване на доклада на О.. Отделно от това, по същество не било доказано участие на сдружението в извършване на нарушения. Претендират се разноски за държавна такса и възнаграждение на вещо лице. Развива подробни аргументи в допълнително представени писмени бележки.

Ответната страна– Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По отношение на 18 месечния срок счита, че същият не е преклузивен и не задължава административните органи на държавата членка да издават АУПДВ или решение на извършване на финансови корекции в този срок. Подробни съображения относно законосъобразността на административния акт излага в писмен отговор и в допълнително ангажирани писмени бележки, в които претендира разноски.

Софийска градска прокуратура– редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства и тези приложения по приобщената административна преписка, от фактическа страна се установява следното:

Със Заповед №РД-09-772/26.11.2014 г. на министъра на земеделието и храните е утвърдена промоционалната програма „Качествено европейско сирене“ и начина на нейното съфинансиране, предложена от Асоциация на млекопреработвателите в България /А./.

На 20.04.2015 г. е взето Решение на Европейската комисия С/2015/ 2493 final за одобряване на програми относно действията за информиране и насърчаване, свързани със селскостопанските продукти на вътрешния пазар и трети страни, съгласно Регламент /ЕО/ №501/2008.

С писмо №15-249/30.04.2015 г. на Заместник- министъра на Земеделието и храните, сдружение "Асоциация на млекопреработвателите в България" е уведомено, че с Решение на Комисията С/2015/ 2493 final от 20.04.2015 г. за одобряване на програми относно действията за информиране и насърчаване, свързани със селскостопански продукти на вътрешния пазар и в трети страни, съгласно Регламент /ЕО/ №501/2008 на Съвета относно действията за информиране и насърчаване, свързани със селскостопански продукти на вътрешния пазар и в трети страни, се одобрява финансовото участие на ЕС в промоционалната програма „Качествено европейско сирене“, предложена от Асоциация на млекопреработвателите в България. В същото са посочени финансовите параметри- общ бюджет за усвояване в Е. – общо 3 971 789 /в рамките на три години/ и съфинансиране от ЕС в Е. – общо 1 985 894. Указано е, че

следва предлагащото сдружение /"Асоциация на млекопреработвателите в България"/ да сключи договор с прилагашата организация за изпълнение на мерките по информационната програма в съответствие с чл.19, ал.5 от наредбата за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционални програми за земеделски и хранителни продукти.

С писмо рег. № 15-249/11.06.2012 г. в МЗХ, Асоциация на млекопреработвателите в България представя документацията за проведен търг за избор на прилагаша организация по промоционална програма „Качествено европейско сирене“ на основание писмо №15-249/30.04.2015 г. Със същото представя заявление за одобрение на „А. С.“ за прилагашата организация по промоционална програма „Качествено европейско сирене“.

Със Заповед №РД №09-495/14.07.2015 г. /л.128/ на Министъра на земеделието и храните е одобрено дружеството „Агропромоушън“ ООД /Б./ за прилагаша организация за изпълнение на промоционалната програма „Качествено европейско сирене“. Със същата е наредено предлагащото сдружение- "Асоциация на млекопреработвателите в България" да сключи писмен договор с прилагашата организация за изпълнение на мерките, включени в промоционалната програма, в съответствие с чл.19, ал.5 от Наредбата за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционални програми за земеделски и хранителни продукти, Регламент /ЕО/ №3/2008 на Съвета относно действията за информиране и насърчаване, свързани със селскостопанските продукти на вътрешния пазар и в трети страни и Регламент /ЕО/ №501/2008 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент /ЕО/ №3/2008 на Съвета.

На 09.09.2015 г. е сключен Договор между "Асоциация на млекопреработвателите в България", наричана „предлагаша организация“ и А. С. /Б./, наричан „изпълнителен орган“, с предмет: чл.1, ал.1 Изпълнителят се задължава да изпълнява следните дейности/мерки: 1. Информационни мерки; 2. Промоционални мерки; 3. Рекламни мерки; 4. Мерки за връзки с обществеността. Съгласно ал.2 Предметът на програмните мерки е определен напълно в одобрената от ЕС програма „Качествено европейско сирене“, неразделна част от договора.

На 18.09.2015 г. е сключен Договор №14/18.09.2015 г. между ДФ „Земеделие“, действащ от името и за сметка на Република България, наричан „Национален компетентен орган“, представляващ от Изпълнителния директор и "Асоциация на млекопреработвателите в България“, наричан „Изпълнител“, с който Изпълнителят се задължава да изпълнява действията, с предмет: „Качествено европейско сирене“, такива каквито са определени в предложението му, подадено в МЗХ с Вх. № АО-1863/30.09.2014 г., допълнено с писмо с Вх. №15-430/03.11.2014 г. и с писмо с Вх. №15-85/04.02.2015 г., неразделна част от договора.

На основание чл.22 от Наредба за условията и реда на избор, изпълнение и контрол на промоционални програми за земеделски и хранителни продукти и подадена заявка за плащане № 211014140116/14.01.2016 г. от "Асоциация на млекопреработвателите в България" /л.184 и сл./ е изпратено Уведомително писмо №141/14.03.2016 г., с което са одобрени суми за първото тримесечие на първата фаза в размер на 515 886.36 лв., представляваща 80 % от общо одобрената сума за първо тримесечие на първа фаза, преведена по посочена банкова сметка /л.183/.

Със Заповед №РД09-821/27.10.2016 г. на Министъра на земеделието и храните е одобрено дружеството Ф.“ ЕООД за оценяваща организация на промоционалната

програма „Качествено европейско сирене“.

В ДФ „Земеделие“ постъпило писмо с вх. № 02-0600/19#9 от 14.12.2016 г. от Дирекция J 2. С писмо вх. № 02-0400/15.12.2016 г. от Дирекция J “Одит на разходите за селско стопанство“ към Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони /ГД А./, информира българските власти, че след получена информация от Европейската служба за борба с измамите /О./ ГД А. е на мнение, че прилагането на определени промоционални мерки в България не е в съответствие с правилата на ЕС и че е налице измамна дейност, водеща до неправомерно плащане на средства от ЕФ.

На 10.11.2017 г. е изготвен Окончателен доклад на О. Европейска служба за борба с измамите, дело №OF/2012/0565/В. Видно от същия, О. започнала разследване във връзка с предполагаеми нередности и евентуална измама, свързани с прилагането на мерки за информиране и популяризиране, съгласно Регламент (ЕО) № 3/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 504/2008 на Комисията. Разследването се отнасяло до осем програми за информиране на широката общественост относно селскостопанските продукти на ЕС и за тяхното популяризиране в Страните- членки на ЕС и в трети страни. Програмите за популяризиране са съфинансирани от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) в България между 2009 и 2016 г. В рамките на тези осем програми, пет асоциации на земеделски производители в България са получили финансиране от ЕС за организиране и осъществяване на дейности за популяризиране при условията и по реда на действащото европейско и национално законодателство. Общата одобрена цена по програмите е 26 057 804 евро (50 964 635 лв.). Приносът на ЕС за изпълнението на програмите е 13 028 902 евро (25 482 318 лв.) О. стартирала разследването по собствена инициатива вследствие на констатациите направени в рамките на друго тяхно разследване, № OF/2010/0429. Този случай касаел нередности и измама, извършени от изпълняващия орган по време на изпълнението на една от съответните програми за популяризиране. Разследването стартирало, за да се разгледат всички български програми за популяризиране, реализирани от компанията А. (Б.). От О. са събрани елементи, които показвали, че собственикът-управител на А. създал измамна схема, с която многократно да се злоупотребява със средства на ЕС чрез програми за популяризиране, съфинансирани от ЕС, и че сдруженията на бенефициерите си сътрудничат в схемата. В хода на разследването О. извършили 23 проверки на място в 28 икономически оператора в Б., България, К., Полша и О. кралство. Проведени били 4 интервюта със свидетели в Б. и България. О. успяла да извърши дигитална съдебна операция в помещенията на А. в Б.. От съдебно събираният голям набор от електронни данни О. извлекли ключови доказателства за нарушенията, извършени от засегнатите лица. О. обединила анализите, констатациите и подкрепящите доказателства от съдебните данни в 14 разузнавателни аналитични доклада. По време на разследванията О. си сътрудничила и получила допълнителна ключова информация и документи от компетентните органи в Б., България, К., О. кралство и У.. В резултат на това, О. разкрила измамна схема и редица свързани с това нередности, проникнали в осемте програми за популяризиране. Схемата включвала няколко юридически и физически лица под контрола на организатора на измамата. В организацията били включени и бенефициерите и отговорните за тях лица, които са си сътрудничили в измамите. О. установила, че извършителите действали умишлено, за да получат предимство във финансирането от ЕС, като изкуствено са създали условията, предвидени за получаването им. Схемата осигурявала очевидно външно съответствие, за да получи

финансиране от ЕС, като същевременно се основавала на вътрешно несъответствие на действителните операции. Намерението било доказано с доказателства за предварителна уговорка/тайно споразумение между получателя на средствата и неговите търговски партньори, както и с доказателства за съставянето и използването на документи с невярно съдържание. Измамата била предназначена да доведе до нередности и да се възползват от тях. Прието е, че чрез мрежата от подчинени дружества и лица участниците предоставили недопустима финансова подкрепа на бенефициерите, имитирайки ефекта от свързаните с тях разводи, манипулирайки доставките на стоки, манипулирайки ценообразуването, надувайки значително съфинансираните от ЕС цени за доставка, разпределяйки грешната полза чрез рушвети и опитвайки се да изперат набавените с измама пари и да възпрепятстват всякакви потенциални проверки. Изведен е извод, че фактите, събрани в рамките на разследването на О., проведено в SP сътрудничество с българските и белгийските съдебни органи, разкривали транснационално престъпление, като например изпирането на пари.

На 17.02.2021 г. Европейска комисия взела Решение за изпълнение /ЕС/ 2021/261 на Комисията от 17.02.2021 г. за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието /ЕФГЗ/ и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/ /нотифицирано под номер С/2021/927/.

С писмо с изх. № 01-1500/7 от 19.01.2022 г. ДФ „Земеделие“ открил производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 24, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от АПК. В същото е посочено, че се открива във връзка с получено в ДФ „Земеделие“ писмо с вх. № 02-0600/19#9 от 14.12.2016 г. от Дирекция J 2. Одит на разходите за пазарни мерки, в което се посочва, че Европейската служба за борба с измамите /О./ извършва проверка на прилагането на промоционалните мерки в България, администрирани от отдел „Вино, промоционални програми и лицензни“ на ДФ „Земеделие“. В писмото е указано още, че прилагането на промоционалните програми в България не съответства на установените правила на ЕС. Също така е получен окончателен доклад на О. по дело № OF/2012/0565/B, изготвен от специален разследващ екип /СРЕ/, разследване на О. RP/IK/SIT(2017)4084, официално постъпил в ДФ „Земеделие“ - РА като приложение към писмо под вх. № 02-0600/14#6 от 25.05.2018 г. на СП С., пр. пр. № 129/2017 г., сл. дело № 13/2017 г. на СО-СП, в който се съдържа информация, касаеща изпълнението на посочени промоционални програми. В тази връзка е постановено и Решение за изпълнение № 2021/261, с което от финансирането от Съюза се изключват разходи на Република България по мерките за насърчаване по Регламенти (ЕО) № 3/2008, (ЕО) 501/2008, (ЕС) № 1144/2014 и (ЕС) 2015/1829, част от които е и промоционална програма „Качествено европейско сирене“. В писмото е посочено, че съгласно чл. 63, параграф 2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС, Евратом)

2018/1046 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) Хе 1303/2013, (ЕС) Хе 1304/2013, (ЕС) Х° 1309/2013. (ЕС) Ха 1316/2013, (ЕС) Хs 223/2014 и (ЕС) Хг 283/2014 и на Решение Х" 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) Ха 966/2012, при извършването на задачи по изпълнението на бюджета, с цел защита на финансовите интереси на Съюза, спазвайки принципа на пропорционалност, държавите членки взимат всички необходими мерки, включително законодателни, регулаторни и административни, гарантирайки, че дейностите, финансирани от бюджета, се изпълняват правилно, ефективно и в съответствие с приложимите специални секторни правила; предотвратяват, откриват и коригират нередностите и измамите; сътрудничат с Комисията, О., Сметна палата; налагат на получателите ефективни, възпиращи и пропорционални санкции съгласно предвиденото в специалните секторни правила или в специалните разпоредби на националното право. Във връзка с изложеното в писмото, както и Решение за изпълнение № 2021/261, с което от финансирането от Съюза се изключват разходи на Република България по мерките за насърчаване по Регламенти (ЕО) Хз 3/2008, (ЕО) 501/2008, (ЕС) № 1144/2014 и (ЕС) 2015/1829, част от които е и промоционална програма „Качествено европейско сирене“, и съгласно чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ и на СЪВЕТА от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78. (ЕО) Х2 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) №1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, във връзка с чл. 54, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 5, ал. 2, т. 5 от Закон за финансовото управление и контрол в публичния сектор, ДФ „Земеделие“ има право да изиска от бенефициера възстановяване на неправомерно изплатените суми, възникнали в резултат на нередност. Посочено е, че общият размер на задължението, за което Държавен фонд „Земеделие“ ще издаде АУПДВ, е в размер на 1 340 233,36 лева, представляваща получените до момента плащания по Договор № 14 от 18.09.2015 г. Получените плащания се явяват дължими на основание чл. 10, параграф 2, буква Б и В от Договор № 14 от 18.09.2015 г. във връзка с чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 декември 2013 година. Предоставена е възможност, в случай на съгласие с направените констатации в 7-дневен срок от получаване на писмото да заплати дължимата сума по

банкова сметка на Държавен фонд „Земеделие“: Изрично е визирано и че в случай, че в посочения срок не постъпи плащане, както и на основание чл. 10, параграф 3 от сключения договор за финансово подпомагане изпълнителят губи напълно гаранцията за добро изпълнение, посочена в чл. 16, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 501/2008 на Комисията, пропорционално на неоснователно изплатените суми по финансовото участие на Европейския съюз и на държавите членки, поради което и фондът ще пристъпи към усвояване на учредената в негова полза банкова гаранция. Описано е, че писмото представлява и акт за нередност по смисъла на чл. 14, ал. 1 от Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от ЕС, тъй като е първата писмена оценка, съдържащата мотивирано заключение въз основа на конкретни факти, че е извършена нередност и подлежи на вписване в регистъра за нередности по чл. 14, ал. 3 на същата наредба. С писмото е предоставена възможност на жалбоподателя да ангажира в 14-дневен срок от получаването му писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане и при необходимост да приложи писмени доказателства.

В указания 14-дневен срок под вх. № 01-1500/7#2 от 04.02.2022г. е депозирано възражение от сдружение „Асоциация на млекопреработвателите в България“, в което е изразено несъгласие със стартиралото производство, както и са изложени доводи в подкрепа на тезата за неоснователност и недоказаност на обективизираните в писмото констатации на Фонда, по повод на които е стартирало производството. В предоставения срок за доброволно възстановяване на възникналото задължение, такова не е постъпвало.

На 17.02.2022 г., на основание чл. 20а, ал.2 и ал.6, във вр. с чл. 27, ал. 3 и ал. 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9, във вр. с чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, чл. 5, ал. 2, т. 5 от Закон за финансовото управление и контрол в публичния сектор, чл. 10, параграф 2, букви „б“ и „в“, във вр. с параграф 3 от Договор за финансово подпомагане № 14 от 18.09.2015 г., чл. 54, параграф 1 и чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013; чл. 63, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046; чл. 6 от Регламент (ЕО) № 3/2008; чл. 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 501/2008; изискванията за избор на прилагаша организация, съгласно Наредба за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционалните програми за земеделски и хранителни продукти, както и на основание Заповед № 03-РД/2033#5 от 24.06.2021 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, е издаден оспорвания в настоящото производство Акт за

установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-1500/7#3 от 17.02.2022 г., от заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с който: 1. Отказана е на СДРУЖЕНИЕ „АСОЦИАЦИЯ НА МЛЕКОПРЕРАБОТВАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ“, финансова помощ по заявки за плащане №301014141216/14.12.2016 г., в размер на 64 575.92 лв., №212014230217/23.02.2017 г. в размер на 638 258,74 лв. и № 222014310517 от 31.05.2017 г., в размер на 0,00 лв., подадени по договор за финансово подпомагане № 14 от 18.09.2015 г., поради установени и доказани от обективна и субективна страна изкуствено създадени условия.; 2. Определено е на СДРУЖЕНИЕ „АСОЦИАЦИЯ НА МЛЕКОПРЕРАБОТВАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ“, подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 1 340 233.36 лв., представляващо сбор от извършените междинни и окончателни плащания по промоционалната програма „Качествено европейско сирене“ по сключен договор за финансово подпомагане № 14 от 18.09.2015 г., поради установени и доказани от обективна и субективна страна изкуствено създадени условия.

В мотивите на акта е описано, че в резултат на извършените проверки от страна на О. е разкрито транснационално престъпление: Манипулиране на тръжните процедури в България; Счетоводни документи (фактури) с невярно съдържание за доставка на стоки и услуги в различни страни-членки и трети държави без добавена стойност или търговски еквивалентни продукти; Директни връзки на собственост, контрол или коментар по търговския интерес между всички компании и физически лица (конфликт на интереси); Многократно надхвърлени плащания за дейности и услуги (завишени цени); Измами с финансови средства на ЕС и със средства от националния бюджет на Република България. Разследването на О. показвало, че собственикът и управител на „А.“ С. създавал измамна схема, с която многократно да се злоупотребява със средства на ЕС чрез програми за популяризиране, съфинансирани от ЕС и че сдруженията на бенефициерите си сътрудничат в схемата. Установявало се, че собственикът и управител на „А.“ С. предлагал на бенефициентите решение - от изготвяне на програма, която вероятно ще получи одобрение, до придвижване на програмите чрез необходимите административни процедури и проверки и успешното усвояване на средства от ЕС. Преди асоциациите да започнат някакво действие за официално кандидатстване за финансиране, същите получавали подробен финансов и оперативен план за измама с евросредства, които предхождали избора на дружеството като прилагаща организация по програмите. Посочено е, че изборът на прилагаща организация не

съответствал и на изискванията на Наредбата за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционалните програми за земеделски и хранителни продукти. Сочил се, че разследването на О. е установило, че „офисът на „А.“ С. в Б. е команден център на измамните операции. Той е бил в състояние да изготвя фактури, договори и други документи и да издава плащания чрез банкови преводи, за да се имитират повечето привидни търговски дейности с външни изпълнители“. Според разследването асоциациите са дали съгласие за кандидатстване за финансиране при измамни условия и в сътрудничеството си за неправомерно усвояване на средства от ЕС, стигнали толкова далеч, че да се откажат от своята независима воля като субект, за да отговорят на схемата на „А.“ С. Към окончателния доклад на О. по дело № OF/2012/0565/B, изготвен от специален разследващ екип /СРЕ/, разследване на О. RP/IK/SIT(2017)4084, официално постъпил в ДФ „Земеделие“ РА като приложение към писмо под вх. № 02- 0600/14#6 от 25.05.2018г. на СП С., пр. пр. № 129/2017г., сл. дело № 13/2017г. на СО-СП, съдържащи доказателства и информация, касаещи промоционалната програма „Качествено европейско сирене“, изпълнявана от „Асоциация на млекопреработвателите в България“, по договор за финансово подпомагане № 14 от 18.09.2015 г., посочени в акта.

Видно от отговор от Софийска градска прокуратура по образуваното наказателно производство няма повдигнати обвинения.

Приетите по делото писмени доказателства не са оспорени от страните по реда на чл.193 от ГПК.

Прието и неоспорено от страните е заключение на съдебно–икономическа експертиза и заключение по допълнителна съдебно–икономическа експертиза, които се кредитират от съда като компетентно изготвени, при използване на специални знания. На въпросите поставени от ответника: Експертизата изброява доставчиците–трети лица, за които в кориците на делото има фактури с получател А. С.. Експертът установява пълно съответствие на дати и суми и банкова сметка (обслужваща точно тази програма) на преводите от ДФЗ РА към А. в общ размер 1340233,36 лева по дати и суми както следва: на 29.02.2016г са платени от ДФЗ сумите - 322428,97 лева и 193457,39 лева -на 16.06.2016г са платени от ДФЗ сумите -265929,34 лева и 159557,60 лева -на 28.09.2016г са платени от ДФЗ сумите - 207721,24 лева и 124632,75 лева -на 17.11.2016г да платени от ДФЗ сумите - 41 566,29 лева и 24939,78 лева. Експертизата отговаря, че въз основа на наличната информация в Ревизионен доклад, находящ се в кориците на делото: по

програма „Качествено европейско сирене” има договор за заем е 01.12. 2015 година сключен с Д. Е. И.. (D. E. I.), Сейшелски острови с предмет 200 000 евро и срок за връщане 2018г., деклариран в БНБ; за получени суми по договори за предоставени услуги липсва детайлна информация и не може да се изведе заключение; за дарения няма детайлна информация за дарители, дати на дарение и размери на дарената сума и не може да се изведе заключение. В отговор на поставените от жалбоподателя въпроси, нещата лице е дало следното заключение: В периода на изпълнение на договора ДФЗ и Разплащателна Агенция на Република България са осъществявали текущ и последващ контрол на всички разходи по проекта. Извършвани са тематични проверки в България (на много места), в А. и в К. и в Д.. Извършена е и проверка на място в Б. на прилагащата организация на проекта А.. Извършвана е предварителна проверка за одобрените рекламни материали и телевизионни материали и други реклами и на всички разходи преди да се извърши плащане от страна на ДФЗ.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, съдържанието на оспорения индивидуален административен акт, съобрази установените факти и издири приложимия закон, достигна до следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл.149 ал.1 от АПК и от лице, имащо правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният АУПДВ е валиден административен акт, издаден от компетентен административен орган, в кръга на законово вменените му правомощия. Според нормата на чл. 11 и чл. 11а от ЗПЗП, ДФЗ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на ЕС. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП Изпълнителния директор на Фонда е изпълнителен директор и на РА. Съгласно чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП изпълнителният директор издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния

процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от ЗУСЕФСУ. Правомощието му е обвързано с предвиденото в нормата на чл. 27, ал. 3 и ал. 5 от ЗПЗП, че РА е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, които се явяват публични държавни вземания. Компетентността на изпълнителният директор на ДФЗ да издава АУПДВ е възложена изрично с цитираната разпоредба на специалния закон. Според чл. 166, ал. 1 и 2 от ДОПК установяването на публичните държавни вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. В случая такъв административен орган е предвиден в чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП и това е изпълнителния директор на ДФЗ. Но в алинея 6 на чл. 20а от ЗПЗП е предвидена възможност изпълнителния директор на Фонда да делегира това правомощие на зам. -ИД на ДФЗ. В случая е представена Заповед № 03-РД/2033/#5/24.06.2021 г., с която ИД на ДФЗ е делегирал правомощието си да издава АУПДВ на заместник-изпълнителния директор В. А. с ресор Дирекция "Селскостопански пазарни механизми". Видно от Раздел II, т. 2. 23 на посочената заповед на зам. -ИД е делегирано изрично правомощието да издава АУПДВ и решения за ФК. Доказателствата сочат, че оспореният акт е подписан от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ – В. А., действащ при условията на делегиране на правомощието да издаде АУПДВ, което изрично е посочено в ИАА – както ПО на чл. 20а, ал. 6 така и заповедта от 24.06.2021 г. Налични са доказателства, че към датата на издаването му Вл. А. заема длъжността заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", което не е спорно между страните. Избран с Решение по т. 3. 4 от заседанието на Управителния съвет /на ДФЗ/, съгласно Протокол № 178 от 10.06.2021 г. Следователно обжалваният акт е издаден от компетентен по материя, време и степен административен орган. Оспореният АУПДВ е издаден в изискуемата писмена форма за валидност, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Подписан е от неговия издател, което не се оспорва. ИАА съдържа необходимите реквизити и ясна разпоредителна част. Изложени са фактически и правни основания послужили за издаването на акта.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

По делото е безспорно, че докладът, посочващ нередност, а именно Доклад на О. по дело N2 OF/2012/0565/В, официално е постъпил на 25.05.2018г. в ДФЗ като приложение към Писмо под вх. № 02-0600/14#6 от 25.05.2018 г. на Специализираната прокуратура - С., пр. пр. №

129/2017 г., сл. дело № 13/2017 г. на Следствен отдел при Специализираната прокуратура.

Съгласно чл. 54, параграф 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета за всяко неправомерно плащане, възникнало в резултат на нередност или небрежност, държавите членки изискват възстановяване от бенефициера в срок от 18 месеца след одобрението и където е приложимо- получаването от страна на разплащателната агенция или органа, отговарящ за възстановяването, на контролен доклад или подобен документ, който посочва извършването на нередност. В настоящият случай 18- месечният срок, в който е било допустимо да се открие производството по издаване на АУПДВ, с който да се изиска възстановяване на сумите по програмата от Сдружение А. е започнал да тече с получаване на доклада на О. с писмо от 25.05.2018 г. и е изтекъл на 25.11.2019г. Производството по издаване на процесния АУПДВ е открито едва през 2022 г., което е видно от Писмо изх. № 01-1500/4 от 19.01.2022 г. на ДФЗ, с който е уведомил Сдружение А., за започване на процедурата по установяване на публично държавно вземане за получените от Сдружение А., в качеството му на бенефициер на плащания по промоционална програма „Качествено европейско сирене“. Т.е. две години и два месеца след изтичане на срока, с който държавата членка, чрез своята разплащателна агенция е била длъжна да изиска възстановяването на сумите по приложимия РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1306/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА.

Неспазването на срока по чл. 54, параграф 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета, както е посочено и от процесуалния представител на жалбоподателя е констатирано и от Общия съд на Европейския съюз с Решение от 08 март 2023 г. по дело T- 235/21, образувано по жалба от Република България срещу Решение за изпълнение (ЕС) 2021/261 на Европейската комисия от 17 февруари 2021 г. за изключване от финансиране от Европейския съюз на разходите по промоционални програми, сред които е и процесната промоционална програма /решението е приложено към писмените бележки на адв.И./. С решението от 08.03.2023г. е прието, че Р България е проявила небрежност, като не е предприела административна процедура по възстановяване на спорните разходи от бенефициерите в срока, посочен в член 54, параграф 1 от Регламент № 1306/2013, при положение, че ѝ е бил изпратен Доклада на О. още на 19 януари 2018г. Това е основният аргумент за отхвърляне на жалбата на Р България и за потвърждаване на Решението за изпълнение на Европейската комисия.

Нещо повече, самият ответник по настоящия правен спор и издател на

процесния АУПДВ, се е позовал на нормата на чл. 54, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, като я е посочил за основание за издаване на акта.

В случая се касае за неспазване на законоустановен преклузивен срок, който всякога води до незаконосъобразност на акта. Срокът е преклузивен, тъй като започва да тече от възникване на субективното право да търси възстановяване на платената помощ, който възниква в случая от датата на получаване на доклада на О.. Правната норма на чл. 54 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 е изключително ясна и конкретна. Противното разбиране- да бъде възможно да се елиминира или да не се съобрази този 18- месечен срок, означава да се даде възможност да бъдат установявани задължения, като процесните, без ограничение във времето напред.

Всъщност, проведеното административно производство изцяло е сведено и се основава единствено и само на представения от О. доклад, като административният орган не е изпълнил разпоредбата на чл.35 от АПК и не е предприел своевременно действия относно приобщаване и на други доказателства, като съдът съобразява и факта, че по случая и по същият доклад на О. е стартирало наказателно производство в Република България, в което са проведени процесуално– следствени действия за събиране на доказателства по реда на НПК. Както бе установено в досъдебното производство няма привлечени лица в качеството на обвиняеми. Само за прецизност следва да се отбележи, че според разпоредбата на чл.214, ал.3 НПК, в акта за образуване на досъдебно производство по ал. 1 и 2 не се посочват имената на лицето, за което има данни, че е извършило престъплението. Т.е. наказателното производство не се образува срещу лице, а за извършено престъпление от общ характер и едва когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство дееца се привлича в качеството на обвиняем със съставяне на съответно постановление /чл.219, ал.1 НПК/.

Предвид изложеното доводът на жалбоподателя относно неспазване на 18- месечният срок, в който е било допустимо да се открие производството по издаване на АУПДВ, с който да се изиска възстановяване на сумите по програмата от Сдружение А., е основателен. Относно съответствие на оспорения АУПДВ с материалния закон, съдът намира следното:

Досежно фактическите основания административният орган, както вече бе посочено до тук изцяло се е позовал на данните от окончателния

доклад на О. по дело №ОФ/2012/0565/В.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че ДФ „Земеделие“ е следвало да установи разглежданите нарушения в рамките на текущия контрол за законосъобразност. Съгласно нормативната уредба- чл. 27, ал. 3 и ал. 5 ЗПЗП разплащателната агенция има правомощие да извърши последващ контрол по законосъобразност, което правомощие е упражнено именно по повод постъпване доклада на О.. В доклада на О. се твърди, че преди асоциациите да започнат някакво действие за официално кандидатстване за финансиране, същите са получавали подробен финансов и оперативен план за измама с евросредства, които са предхождали избора на дружеството като прилагаща организация по програмите. Това само по себе си компрометира допустимостта на финансирането на съответните промоционални програми и нарушава разпоредбите на чл. 6 от Регламент 3/2008 на Съвета. Цитираните действия са в разрез и с изискванията на член 8, параграф 3 от Регламент 501/2008. В доклада още се сочи, че асоциациите са дали съгласие за кандидатстване за финансиране при измамни условия. Асоциациите са били наясно, че начинът, по който ще достигнат до финансиране от ЕС нарушава ключови правила за финансирането и принципите на бюджета на ЕС. Асоциациите доброволно са извършили предварително определения избор на прилагаща организация и наложените от нея последващи действия. Асоциациите са споделили неправилната облага с организатора и са защитавали интересите на организатора и целостта на схемата. Разследването посочва, че в сътрудничеството си за неправомерно усвояване на средства от ЕС, асоциациите са стигнали толкова далеч, че да се откажат от своята независима воля като субект, за да отговорят на схемата на „А.“ S..

Както бе посочено по-горе, в доклада на О. са констатирани нарушения, които са възприети и изцяло са възпроизведени в оспорения административен акт – манипулиране на тръжни процедури, недостатъчни финансови ресурси на предлагащата организация А., от обективна и субективна страна се установяват изкуствено създадени условия, респ. извършено нарушение на разпоредбата на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 декември 2013 година, относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета.

В случая обаче, административният орган, позовавайки се на данните от

окончателния доклад на О. напълно е игнорирал и не е обсъдил в контекста на твърдяната нередност и останалите писмени доказателства, които са създадени по време на провеждане на промоционалната програма /контролни листове за проверки, писма за одобрение на информационни и промоционални материали/, както и документи, датиращи към момента на нейното приключване.

Не се установява посоченото в оспорения административен акт, че Сдружение А. е манипулирало процедурата за избор на изпълнителна организация наричана от ДФЗ - изпълняващ орган.

Следва да се има предвид, че още преди да започне процедурата по избор на изпълнителна организация, промоционалната програма, ведно с всички нейни финансови и други параметри трябва задължително да бъде одобрена от министъра на земеделието. Одобрението е извършено със Заповед № РД09-772/26.11.2014 г. на министъра на земеделието и храните. Органите на ДФЗ и МЗХ са контролирали всеки един етап от одобрението и изпълнението на промоционалната програма.

Сдружението А. е провело процедурата по избор на изпълнителната организация в съответствие с чл. 16 и чл. 17 от Наредбата от 14.02.2007 г. за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционални програми за земеделски и хранителни продукти и в съответствие с Регламенти 3/2008 и 5/2008. Публикувало е покана за търсене на изпълнителна организация в два централни всекидневника (вестник 24 часа и вестник Труд). Получени са четири оферти. Оценяването на офертите и кандидатите е извършено от специално сформирана със заповед от Сдружението комисия, в резултат на което е избрано дружеството А. /Протокол № 10 от 10.06.2015 г. на комисията за оценяване на офертите/. Всички документи относно проведената процедура, ведно с офертите на кандидатите, са представени на МЗХ за одобрение /с писмо до зам.-мин. на земеделието и храните с вх. № 15-249 от 11.06.2015 г. на МЗХ/. Спазването на правилата за избор на изпълнителната организация от страна на МЗХ и на ДФЗ се удостоверява от т.нар. „постоянна консултативна комисия" за избор на промоционални програми, сформирана по реда на чл. 10 от Наредбата, представила Докладна записка на заместник-министъра на земеделието и храните, съдържаща анализ на конкурсната процедура, при която А. С.. е избран за изпълнителна (прилагаща) организация.

Документите от проведената процедура по избор на изпълнителна организация са представени на Министъра на земеделието и храните от който със Заповед № РД09- 495/14.07.2015 г., одобрил А. за изпълнителна организация и възложил сключването на договор. Именно въз основа на

тази заповед Сдружение А., от една страна, и А., от друга страна, са сключили Договор за възлагане на изпълнението на промоционална програма „Качествено европейско сирене" № 050210013801475 от 09.09.2015 г. между Сдружение А. и А.. Т.е. договарът е сключен след приключване на всички процедури по избор и одобрение на промоционалната програма и на изпълнителната организация.

Безспорно е и обстоятелството, че Европейската комисия е извършвала и текущи проверки в хода на изпълнението на промоционалната програма в съответствие с разпоредбата на чл. 22 от Регламент 501/2008, съгласно която всеки годишен доклад и всеки тримесечен доклад за изпълнението на програмата се представя от ДФЗ на Европейската комисия.. В тази връзка вещото лице е констатирало, че в периода на изпълнение на договора служители на ДФЗ - Разплащателна Агенция на Република България са осъществявали текущ и последващ контрол на всички разходи по проекта. Извършвани са предварителни проверки на всички разходи преди да се извърши плащане от страна на ДФЗ. Изводът от всеки един доклад за текущ и последващ контрол на промоционалната програма е, че бенефициентът е изпълнил изискванията на нормативната уредба, поради което сумите по транзакциите са изплатени законосъобразно, като са изпълнени всички акредитирани процедури.

С оглед изложеното, не се доказват, включително в хода на настоящото производство твърденията на административния орган, че Сдружение А. е манипулирало процедурата за избор на изпълнителна организация. Същите са подкрепени единствено от изложените твърдения в доклада на О., които според настоящия съдебен състав не са достатъчни да обосноват категоричния извод за извършена манипулация от страна на жалбоподателя, в контекста на изложените съждения за осъществен текущ контрол и установените при този контрол факти и приетите по делото писмени доказателства.

Относно доказателствената стойност на доклада на О. няма нарочни правила в АПК. В тази връзка субсидиарно приложение следва да намери разпоредбата на чл.179 ГПК, както и чл. 9 на Регламент № 1073/1999 и съответно в чл. 11, § 2 от Регламент № 883/2013, в който е предписано, че окончателните доклади на О. са допустими доказателства, включително в съдебното производство. При това, следва да се оценяват по същите правила както биха се оценявали административни доклади, изготвени от инспектори на националната администрация и имат същата доказателствена сила като тях. Следователно докладът на О. има доказателствена стойност на официален писмен документ, освен въз основа на прякото приложение на цитирания Регламент, така и на

основание чл. 179 ГПК – приложимата национална процесуална норма и е допустимо писмено доказателство в съдебното производство. Следователно докладът на О. като изготвен от длъжностни лица в резултат на извършено от тях разследване, възложено в правомощията на Комисията/Службата и се ползва с удостоверителна сила по отношение на фактите, които съдържа. Тази доказателствената сила обаче се преценява във връзка с всички други събрани по делото доказателства.

Ако действително са съществували нередностите при изпълнителя А., каквито се твърдят в АУПДВ, то липсват достатъчно безспорни доказателства относно знанието и приемането, респ. съпричастност към същите от страна на Сдружение А..

На следващо място, органът е посочил като нарушение липсата на достатъчно собствени средства на А., с които да покрие своя дял от 20% от общото финансиране и за това е получило заеми.

В съответствие с чл. 13, пар. 2 и пар. 3 Регл. (ЕО) № 3/2008, финансирането на програмите по информиране и подпомагане се осигурява при разпределение 50 % за Общността, 20 % за предлагащата организация и 30% за държавата - членка, като последното представлява допустима държавна помощ. На основание чл. 16, пар. 3 Регл. (ЕО) № 501/2008, преди сключване на договор предлагащата организация е длъжна да внесе гаранция за добро изпълнение на стойност 15% от припадащото се финансиране на Общността. За сключване и изпълнение на договора за финансиране, сдружение „А.“ е следвало да осигури финансов ресурс в размер на 35 % от цялата стойност на договора. Без покриване на тези изисквания за финансова обезпеченост, сдружение „А.“ е нямало да сключи договор за финансиране.

Няма спор, което е констатирано и в оспорвания акт, че А. е представила гаранция за изпълнението (банкова гаранция) в полза на Разплащателната агенция, която се равнява на 15% от максималната годишна финансова вноска от ЕС и страната-членка преди подписване на договора за безвъзмездна финансова помощ.

Административният орган твърди, че собственият принос от 20 % на бенефициера и свързаната 15 % банкова гаранция за изпълнение са били покрити от заеми, предоставени от прилагащата организация („А.“ S.) или свързани с нея фирми, въз основа на договори на следните нотариално заверени договори: Заем в размер на 399 568 евро от „S.“ (Б.), заверен на 12.07.2012 г.; Заем в размер на 200 000 евро с 5 % лихва от „D. E.“, заверен на 01.12.2015 г.

Възражението на жалбоподателя в тази насока е, че заемът с дружеството „S.“ S. е послужил за финансиране на друга промоционална програма-

„Европейски млечни продукти всеки ден“, която е приключила през 2015 г. и няма общо с промоционална програма „Качествено европейско сирене“, констатирано в рамките на извършена на жалбоподателя ревизия. В тази връзка основателни са доводите на жалбоподателя, че цитираните заеми са били обект на ревизионно производство, приключило с издаването на Ревизионен акт № Р-2222218008038-091- 001 от 01.08.2019 г. въз основа на Ревизионен доклад № 2222218008038-091-002 от 30.05.2019 г.. Органите по приходите са установили, че няма нередности при получаването и връщането на заема. За доказване на тези обстоятелства са приети по делото Ревизионен акт № Р-2222218008038-091- 001 от 01.08.2019 г. и Ревизионен доклад № 2222218008038-091-002 от 30.05.2019 г., издадени на Сдружение А., за проведена данъчна ревизия за корпоративен данък за период 01.01.2012 г. - 31.12.2015 г.

Релевантно в случая е, че нито в приложимите Регламенти на ЕС, нито Наредбата от 14.02.2007г. се съдържат ограничения и забрани за предлагащата организация да получава заеми, за да финансира дадена промоционална програма или своята дейност като цяло. Единственото изискване спрямо предлагащата организация (Сдружението) е то да поеме съответната част от финансирането, което условие в случая няма спор, че е било изпълнено.

Относно твърдението в АУПДВ, че жалбоподателят изкуствено е създал условия, за да получи предимство и с това е нарушил разпоредбата на чл.60 от Регламент 1306/2013 на ЕП и Съвета. В основанието на процесния АУПДВ е изискването на чл. 60 от Регламент № 1306/2013, който е озаглавен "Клауза относно заобикалянето на разпоредби" и гласи следното: "Без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство. "

Върховният административен съд, в своята практика по прилагането на законодателството в областта на финансирането с европейски средства (по ЗПЗП, ЗУСЕФСУ и други нормативни актове) дава дефиниция на това какво представлява „изкуствено създаване на условия за получаване на предимство, в противоречие със законодателството на ЕС /Решение № 514 от 21.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7184/2021 г., Решение № 1038 от 4.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 4383/2021 г., Решение № 12164 от 29.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3198/2021 г., Решение № 12414 от 6.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7380/2021 г./ За наличието на

"изкуствено създадени условия" се изисква изследване на наличието на обективен и субективен елемент в смисъла, разяснен с решението на СЕС от 12.09.2013 г. по дело C-434/12. Според посочения съдебен акт, член 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 65/2011 следва да се тълкува в смисъл, че условията за прилагането му включват кумулативна установеност на обективен и субективен елемент. За обективния елемент релевантни са обстоятелствата в конкретния случай, въз основа на които може да се направи извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане, няма да може да бъде постигната. За субективния елемент определящи са доказателствата, че с изкуственото създаване на необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане, кандидатът за това плащане е възнамерявал единствено да получи облага в противоречие с целите на тази схема. При това следва да са обосновани не само обстоятелства като правните, икономическите и/или лични връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти, но и да са установени улики, свидетелстващи за умишлена координация между тези лица. СЕС уточнява, че не се допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) единствено поради това, че инвестиционният проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи.

В обжалвания акт е прието, че от обективна страна, са налице връзки, индикатори и обвързаности от правно, финансово, лично и друго естество между прилагащите организации и техните представители и „А.“ S., преди одобрението и по време на изпълнението на засегнатите от разследването на О. промоционални програми. Съществуването на тези обвързаности е вследствие на предварителна уговорка, като те целят осигуряването на очевидно външно съответствие с изискванията за одобрение, за да се получи финансиране от ЕС и бюджета на РБ, като същевременно се основават на вътрешно несъответствие на действителните операции. Предлагащите организации по промоционалните програми, са се възползвали от предимство във финансирането, въпреки че същите са били наясно, че са създали и участвали в създаването заедно с „А.“ S., на изкуствени условия, в противоречие с целите на законодателството.

Според състава на съда, общата формулировка за наличие на обвързаности и връзки от лично финансово и правно естество в процесния акт не са конкретизирани. Липсва индивидуализация на

конкретно лице/а от Сдружение А. и в какво качество, както и с кои лица конкретно са контактували, какви уговорки са имали, по какъв начин са изпълнили тези уговорки, какви действия конкретно са предприети, с оглед постигане на нерегламентираните цели.

В писмените си бележки процесуалният представител на ответника, аргументира наличието на изкуствено създаване на условия за получаване на имущество с факта на намиране на печата на сдружение „А.“ в централния офис на „А.“ С. в Б. (иззет от белгийските полицейски власти и установено от О.), както и с иззетата електронна кореспонденция. Видно обаче от наличните писмени доказателства, разследването на О. е стартирало на 08.05.2012г., т.е. намереният печат и електронна кореспонденция следват фактите на сключване на договора с жалбоподателя, определяне на прилагаща организация и изпълнението на договора и няма данни по какъв начин така установеното може да бъде обвързано с изпълнение на промоционалната програма, със събития и факти, осъществени в период, предхождащ периода на разследването, като се съобрази и факта, че разследването обхваща няколко промоционални програми. С други думи, в АУПДВ не са посочени обективни факти, от които да произтича икономическа, лична или правна връзка между отделните бенефициенти по проекта.

Съдът намира, че липсват достатъчно доказателства за наличие на обективния елемент. Съгласно мотивите на Регламент 501/2008 целта на промоционалните програми е информирание и насърчаване, свързано със селскостопанските продукти и с метода им на производство, както и с хранителните продукти, произведени на базата на селскостопански продукти, на вътрешния пазар и на пазарите на трети страни. Съгласно Регламент № 3/2008 Общността извършва действия, свързани с насърчаване, на вътрешния пазар и на пазарите на трети страни, на редица селскостопански продукти, дава тласък на действията, провеждани от държавите-членки, като подобрява представата за тези продукти сред потребителите в Общността и в третите страни, особено по отношение на качеството, хранителната стойност и безопасността на хранителните продукти и начините на производство. Като помага за отварянето на нови пазари, тази дейност би могла също да окаже мултиплициращ ефект върху националните или частни инициативи. На първо място ДФЗ е одобрил всички заявки за плащания - текущи и окончателни, и е приел междинните и годишни доклади на Сдружението. ДФЗ е извършил и последващ контрол, в който също е констатирано изпълнението на програмата. Това се установява от приетия по делото доклад за последващ контрол. Всички дейности по промоционалната

кампания са успешно завършени, като не се и сочи в АУПДВ коя цел на програмата не е била изпълнена.

Относно субективният елемент /присъщ на физическите лица/, съдът приема, че липсват доказателства, от които да се извлече наличието му. Видно от приетата по делото съдебно– счетоводна експертиза и допълнителните пояснения на вещото лице, жалбоподателят не е единствен ползвател на всички получени средства по договора, а е титуляр на банковата сметка, с която асоциацията се разчита и с останалите участници в проекта. Действително А. е бенефициент по договора, но както вече бе посочено има и други участници. По– голяма част от постъпващите средства по банковата сметка, са превеждани впоследствие на изпълнителната организация– А.. Липсват доказателства, свидетелстващи за координиран умисъл между лицата предлагащи организации и изпълнителна организация.

Априори, по делото не се доказва наличие на обективния и субективния елемент от предпоставките, за да се приеме, че Сдружението е създадо „изкуствени условия за получаване на предимство, в противоречие със законодателството на ЕС“.

Без да се отрича доказателствената стойност на доклада на О., той сам по себе си не е достатъчен да установи посочените релевантни, именно за настоящия казус факти. В тази връзка по смисъла на чл. 11, § 2 Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите /О./ докладите на тази служба са допустими доказателства в административното и съдебното производство, но тъй като изрично е посочено, че това не засяга правомощията на органите и на съда да оценяват свободно доказателствената сила на тези доклади, докладът не би следвало да се приема за единственото годно доказателство. Напротив, в случая съдът цени и останалите писмени доказателства и заключението на вещото лице, въз основа на които достига до извода, че не са представени убедителни доказателства от страна на ответника, за да бъде направен категоричен извод за наличие на „изкуствено създадени условия“– нарушение на чл.60 от Регламент 1306/2013 на ЕП и Съвета.

На следващо място, процесният акт за установяване на публично държавно вземане съдържа в своя диспозитив изявление, че се отказва на сдружението финансова помощ по заявки за плащане № 301014141216/14.12.2016 г. в размер на 64 575,92 лв., № 212014230217/23.02.2017 г. в размер на 638 258,74 лв. и № 222014310517/31.05.2017 г. в размер на 0,00 лв., поради това, че имало изкуствено създадени условия. По изложените до тук съображения

относно недоказаност на твърденията за изкуствено създадени условия, съдът намира акта за незаконосъобразен и в тази му част. Още повече, че липсват конкретни мотиви в тази част, което е в разрез с разпоредбата на чл.59, ал.1 АПК.

Предвид всичко изложено до тук, съдът намира, че жалбата е основателна, а оспореният АУПДВ като незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

При този изход на делото, на жалбоподателя се дължат разноски, които са своевременно заявени за заплатена държавна такса и депозити за възнаграждения за вещо лице. Разноските са в общ размер на 1203 лева /10 лева държавна такса и 1193 лева възнаграждение на вещото лице/.

Мотивиран от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 73 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „Асоциация на млекопреработвателите в България“, представлявано от Д. З. – председател на управителния съвет, със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к „Л.“, [жилищен адрес] Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-1500/7#3/17.02.2022г., издаден от заместник-изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“ – РА.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“–РА да заплати на Сдружение „Асоциация на млекопреработвателите в България“, с ЕИК[ЕИК] сумата от 1203 лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: